

GORIŠKI DNEVNIK

PODRUŽNICA UREDNIŠTVA IN UPRAVE PRIMORSKEGA DNEVNIKA V GORICI - SVETOGORSKA ULICA 42 - TEL. 749

Nastop sovodenjskih prosvetarjev v Štandrežu

V nedeljo bo v Štandrežu krstna prireditev trodejanke «Prevara»

Pohlep po zemlji, ljubezen, strast in zločin so gibalna stališča trodejanke «Prevara», katere krstno predstavo bomo gledali v nedeljo 13. t. m. popoldne v prosvetni dvorani v Štandrežu. Nastopilo bo prosvetno društvo iz Sovodenj, ki so se igro našli pridno in se njegovi člani že dolgo priprave, da bi se res dobro odrezali na odskih deskah.

Drama se dogaja na Stajerskem, pa bi lahko imela svoje točišče v slovenski vasi. Saj smo do pred kratkim imeli povsod baje, kočarje in kolone, ki so hrenili po kosu lastne zemlje, po premoženju. In brez dvoma bi vsak izmed njih govoril z Lemežem: «Zakaj bi ti tudi bajterski sin ne smel nekaj pomeniti? Zakaj bi ne smel stati v cerkvi tudi jaz pod prižnico, kakor bogati kmetje? Zakaj bi se jim moral spoštljivo umikati in se dretjati z reveži med vrati? Tu daj jaz se razumem na kmetijo in delo. Znam ukazovati...» Cemu bi moral hoditi na dno, stradati in poslušati druge, če sam bolje razumem?

In tako se je mladi, življenja polni Lemež oženil s starejšo in boljšo Trezo. Slo je za zemljo, za grunt. Da je storil s tem veliko napako, zabodlo in krivico sebi, ženi in mladi Lonki, je spoznal šele, ko se je v slednjo blazno zaljubil.

Lonka je ostala sirota in jo je Treza, ki je bila dobrega srca in ki jo je ljubila skoraj kot lastno hčer, vzela k sebi. Tu je začel tragedije, ki se je stopnjevala vse dotlej, dokler ni Lemež, prejet strasti in ljubeznija od dekleta, ki ga je začelo odklanjati, zastopil svojo ženo. Ni mislil več na zemljo. Lonka mu je bila vse. Ob njej je celo upal, da postane dober. Prešel bi se z njo v mesto, kjer bo delal za tri: zase, za Lonko in za otroka, katerega je Lonka čakala. V svoji stapi zaljubljenosti ni hotel videti, da ga Lonka ne ljubi.

Strastna in ljubezni želja se mu je predala, ko je nepovabilen vdrl v njeno življenje. Vse v njej je bilo nejasno. Mislija je, da je pravi, pa se je dala premočiti. Da je bila to le strast, ogenj, ki ji je jemal pamet in jo pustil v puščavo in prazno, je spoznala, ko se je vrnil iz Francije Drobežev Tone, katerega je v resnici ljubila.

In drama se stopnjuje dalje. Lonka se odloči, da bo poročila Toneta. Zamoli mu, kako je z njo in ga prepriča, da je otrok njegov. Vendar je Lemež noče pod nobenim pogojem izpustiti. Zato napravi Lonka še korak dalje in naznani Lemežu, da je zastupil svojo ženo. Morlica so odpravili v zapor.

Sledi poroka. Tone in Lonka sta krasen par, razpoloženje je prijetno.

IZPRED SODIŠČA

Vse prav, dokler je bil denar

V torko popoldne in popoldne je bilo na goriškem sodišču precej razprav in obloženo so si naglo prepustili prostor na začeti klopi.

Kot prvi je zasedel to ne ravno čisto mesto 33letni Vincenc Carera iz Trizice. Ko se je pred časom njegov oče 72letni Macri Strečko oženil, je obenem iz ženo prišel tudi njegena sestra iz prvega zakona, Vincenca Carera. V družini, že dalj časa ni bilo miru in prepripi so bili tako rekoč na dnevnem redu. Zlasti sta si bila navzkriž oči in njegov pastorek Vincenc.

Ta je imel navado, da je povabil na dom svoje prijatelje in znance ter se z njimi zadrževal pozno v noč. Ti obiski niso ugajali starši. Prve dni, ko se je Carera vrnil iz vojne, je kmalu v mu prinesel sto tisoč lir, je stari še ne kako se stvari prenašal. Ko pa je denar pošel, je postal vedno bolj nestrpen in tako je nekdo nedeljo, ko je imel Carera običajne obiske, za nekaj časa ugasnil luč.

Careri se je to zdelo že odveč, stopil je k očmu v njegovo sobo in se z njim sprijel. Od besedi je prišlo do pretepa. Stari je dobil poskobe na roki in pastorek je bil ob en zob.

Stvar je prišla pred sodišče in na razpravi je bila vsa družina proti Macriju Strečku ter ga dožila, da je paralizir, ki izkoristi svojo družino. Sodnik je napravil kono prepra s tem, da je Carero opustil zaradi pomanjkanja dokazov.

Orožje proti namišljenim sovražnikom

Kot drugi je prišel na zatožnico 23letni Karja Jurij iz Ul. Tommaso Grossi 15, ki se je zaradi pohištva spri s svojim očetom in mu grozil s samokresom. Orožniki so ga takoj aretirali in sodišče ga je na razpravi spoznal za krivega, ker je grozil očetu in ker ni prijavil oblastem orožja, ki ga je imel v hiši.

Carera se je izgovarjal, da je imel puščico za osebno obrambo proti svojim političnim nasprotnikom in da je ni prijavil zato, ker je zelo majhna. Obsojili so ga na 9 mesecev in 10 dni zaporu, na 50 tisoč lir globo in zaplenbo orožja.

Če je mož ljubosumen

Zena 41letnega Canzutta Ivana iz Bračana pri Krmini je v času, ko so bile v teh krajih že okupacijske čete, često bila ameriškim vojakom perilo, da bi na ta način izboljšala svoje hišne finance. To pa njenemu možu ni bilo posebno po volji in se sedaj, kadar se ga malo nalože, kar dal očitno ženi ter začne razsajati proti njej, proti tatki in svojim otrokom.

Cesto, kadar so ga otroci kaj prosili, jih je grobo zavrnil, rekoč, naj se obrnejo do svojih pravih očetov. Te svoje avtoritativne je često podpiral z razbijanjem pohištva in v ponos. Pri zadnjem takem razbijanju je mož ravnal svojo 66letno tatarico Pavušič Angelo, ki se je morala zateči po pomoč k zdravniku.

Boječivi Canzut bo moral za kazne sedeti 14 mesecev, ker je slabo postopal s svojo družino.

Zaradi 56 kg pšenice

Potem ko se je končala razprava proti Masariju Karlu iz Ul. Balaštini 4, ki je lanskega julija v gozdu dvi valjaka in mu je pšenice razstalo prisodilo 9 mesecev zaporu, je čev Julij Franko in šest mesecev razljudi vodnega čuvaja, ki mu je zabranili, da bi z javno napravu namakal svoje polje.

Nato sta prišla na vrsto zakonca 27letni Cuzio Ivan in njegova 24letna žena Genovefa, ki stanujeta na posestvu «Vittorio» blizu Grapve. Ker je bila njena srambena nila pomagati na ta način, da je la tam klasja, iz katerega je nabrala okrog 56 kg pšenice. Ko je mož zvedel za to ženin dejanje, se ni kdo ve kako razburjal ker je smatral, da je to mala stvar.

Praznik žena v Novi Gorici

V Novi Gorici so v torko proslavili mednarodni praznik žena na slovesen način in celo iz stare Gorice si lahko videl razne skupine žena in mladine, ki so prepevali po cestah ob spremljavi harmonik. Mnogo hiš je bilo v okrašenih z zastavami z rdečo zvezdo.

Tudi poslopje severne postaje je bilo okrašeno s slovenskimi in italijanskimi zastavami z rdečo zvezdo, da so italijanski obmejni stražniki začeli brž proizvedovati nekaj imajo zopet na oni strani. Na italijanski strani je bil namreč praznik brez zastav in je bil ta dan še bolj turoben od ostalih, ker so stavalji javni lokali.

OSMI MAREC V KRMINU

V ponedeljek zvečer so tudi krminski žene organizirale v dvorani občinskega gledališča v Krmini svojo proslavo v čast mednarodnega praznika žena. Udeležence je nagovorila zastopnica Zveze italijanskih žena in jim obrazložila pomen tega praznika, ki je posvečen ženi in njeni borbi za svoje pravice in za udržitve prave demokracije v svetu. Za njo je spregovoril nekaj besed tudi krajevni tajnik Delavski zbornice.

Po tem uvodu je sledil kulturni program s petjem in godbo. Mladinski odsek krminske kulturne krožka je potem podal krajšo komedijo, ki je žela mnogo odobravanja med zbranim občinstvom.

PREMAG ZA ŽELEZNISKE UPOKOJENCE

Opozarjamo železniske upokojenke, da imajo čas dvigniti premag samo še v petek in soboto 11. in 12. t. m. Podrobnostja pojasnila je urad na južnem kolodvoru.

ISTRSKI DNEVNIK

PODRUŽNICA UREDNIŠTVA PRIMORSKEGA DNEVNIKA V KOPRU - ULICA C. BATTISTI 301/a PRITL. - TEL. 70

Pri nas dozoreva zadružna misel

Zamenjava dobrin brez špekulacije in izkoriščanja

Nagel razmah zadružništva v Istrskem okrožju je posledica uspešnih zaključnih narodno-osvobodilnih borbe ter nadaljnjega utrjevanja ljudske oblasti. Dogaja se torej ravno tisto, kar so hoteli prepričati naši sovražniki za vsako ceno. Skoro vsi zgodovinski so sovražniki našega delovnega ljudstva prav dobro zavedali, da je gospodarsko zatiranje najodločilnejša mera proti ljudstvu. Reveda skrbli predvsem, kje bo našel skorjo kruha! Takole vsek se dvigalo v mukoma. Sovražnikom ljudstva pa same gospodarske mere niso bile dovolj in prav zaradi tega so se fevdalci in poznejše fašisti lotili še drugih mer. Da bi delovnega človeka čim bolj stisnili ob zid, so mu zatrili šolo v materinem jeziku ter mu vzeli možnost vsakega političnega udejstvovanja. Trdili, časov se naši ljudje v Istri prav dobro spominjajo in zaradi tega hitijo z gradnjo vsega tistega, za kar vedo, da bo njihovo.

V Istrskem okrožju ni bila potrebna nobena posebna propagandna, da bi mali in srednji kmetje in tudi obrtniki ustanavljali svoje zadruge. Pri nas so zadruge sedaj splošen pojav. Zadruge imajo tudi najbolj zakonita vas. Kmetje so za enkrat spoznali, da je nemogoče doseči blagostanje, če se zanje ne uredi vprašanje prodaje in nakupa. V prejšnji dobi so lahko nakupovali njihove pridelke predvsem mestni in vaški špekulanti ter oduhili, ki so bili vsi hlapi fašizma. Dober del te trgovine je zamrl, čim je prišla ljudska oblast. V novem položaju so kmetje sami spoznali, da se mora na področju trgovine pojaviti nekaj novega. Oni sami so osnovali svojo nabavno-prodajno organizacijo. Zaradi tega prevladuje pri nas zaenkrat trgovina-prodajni trgovci, ki imajo že na desetstoteke članov. Lahko rečemo, da je v njih organizirano skoro vse podeželsko prebivalstvo. Dokler so bile zadruge še mlade in šibke, je morala vprašanje vsake zadruge reševati Zadružna poslovna zveza. Položaj pa se je danes že tako spremenil, da se že misli na posebno centralo, ki naj bi povezovala zadruge v koprnem okraju in na posebno centralo za one v Bučini. Ta težnja prav jasno kaže dozorevanje zadružne misli in potrjuje, da se je trgovska sposobnost zadrug v Istrskem okrožju že močno dvignila.

Posebno poglavje pa predstavljajo kmečke obdelovalne zadruge. Teh je že dvajset. Na prvem mestu je obdelovalna zadruga v Pučanju, ki je najstarejša. Te zadruge težijo za tem, da si izdelajo čim bolj realen proizvodni program, ki naj upošteva potrebe celotnega okrožja. Dosegle so že znatne uspehe na polju kmetijske in živinoreje. Bavijo se danes tudi z vinogradstvom, kar naj bi razbremenilo oblačni aparat, ki skrbi za razdeljevanje živeža. Nekateri se čutijo že toliko močne, da rešujejo svoje vprašanje lastne prehrane. Razvoj je pri smeri je velike važnosti in nam kaže, da se naše ljudstvo živo zanima za vsa gospodarska vprašanja ter da jih zna tudi reševati.

Prvi vseh zadrugah opazno povečanje uspeha: povečalo se je količina prodane in nakupljene blaga. Mali in srednji kmetje se s uspehom poslužujejo umetnih gnojil; od zadrug dobivajo vse potrebne poljedelske orodje, semena in tudi drobne potrebščine. Kmetje radi prodajajo po vezanih cenah, ker jim zadruge nudijo dovolj široko izbiro. Pri odkupu po vezanih cenah so se pokazale nepravilnosti le pri nekaterih bogatejših kmetih, ki so izkoristili prodajo vina po vezanih cenah ter potem špekulirali z nakupovanjem pretiranih količin blaga. Revni in srednji kmetje so sami protestirali oblasti, da se pri prodaji vina onemogoči nekaterim večjim proizvajalcem okoliščati se na račun drugih zaradi zelo ugodnih vezanih cen.

Precejšnje uspehe zaznamujemo tudi na področju obrtniških proizvodnih zadrug. Teh je zaenkrat

Občni zbor posojilnice

V Doberdobi

V nedeljo 13. t. m. po drugi masi ob 11 uri bo imela hranilnica in posojilnica v Doberdobi svoj redni letni občni zbor v občinski dvorani. Dnevni red je naslednji:

1. Citanje bilance iz leta 1948,
2. odobritev bilance,
3. ureditev obresti na vloge in posojila,
4. določitev višine posojil, 5. razno.

Vabljeni ste vsi, da se zbora udeležite. Ako ne bo zadostno število članov, bo občni zbor pol ure pozneje s istim dnevnim redom.

Mezdno gibanje pri Socialnem zavodu

Namenečeni pri Zavodu za socialno zavarovanje, ki so prvega prekinili svoje delno stavko od 8 do 10 vsak dan, sedaj zopet nadaljujejo s to stavko in medznim gibanjem, ki traja že od 19. februarja. Nameščenici zahtevajo od ravateljstva, da jim mora nuditi enake pogoje, kakor so jih deležni nameščenici drugih podobnih zavodov v Italiji in da morajo sprejeti v redno službo tiste nameščenice, ki so jih najeli kot izredno pomoč. Ravateljstvo tem zahtevam doslej ni hotelo ustreči.

Kako je potekla stavka gostilničarjev

Ze itak malo živahna Gorica je bila v torko zaradi stavke lastnikov javnih lokalov popolnoma mrtvo mesto. Preko dneva, ko so bile še odprte trgovine in so bili ljudje po ulicah, tega še ni bilo tako opaziti.

Zaradi štednje za elektriko je precej omejena poulitna razsvetljava in, ker so na ta večer zmanjkale tudi luči javnih lokalov, so bile ulice mračne in puste. Ze ob osmi uri zvečer se ti je zdelo, kakor da si v poznih nočnih ali bolj, zgodnjih jutranjih urah, in če si srečal na cesti človeka, se je zdelo, da mora biti zapozneli vinjski brat, ki se proti jutru vrača na posvete z zakonsko družico. Vendar so vsi ti ljudje hodili ravno in pokonci, ker je bilo ta večer zelo težko priti v stike z bogom Bohom. Na splošno se je pri taki zatamnjenosti in zapuščenosti zdelo, da smo se vrnili nazaj v vojne čase.

Pač pa so ta dan bile prenatrpane vse mestne kinodvorane, kamor so se v svojem obupu in jezi med gostilničarji zatekli številni oboževalci zlate kapljice, med katerimi so bili tudi taki, ki morda že nad leto dni niso videli kina od znotraj. Ta dan smo pogrešali tudi župana s Placuta, ki ga ves dan ni bilo na spregled in je bil to morda po dolgem času prvi dan, ko ni napravil svojega običajnega obiska pri svojih gostilniških prijateljih. Sicer pa so nekateri zlobni jeziki

Francija zavrata tajne priseljenice

Goriški urad za delo sporoča, da so sklenile francoske oblasti poslati domov vse tiste priseljenice iz Italije, ki prihajajo preko meje skrivaj in brez polnih listov. V zadnjem času je to tajno priseljevanje delavcev iz Italije tako razširilo, da takimi priseljenic ne bodo dovolili zaposlitve in bivanja v Franciji, ampak jih bodo vrnili preko meje v Italijo.

UPOKOJENCI MESTNE HRANILNICE

bodo imeli v soboto 12. t. m. ob 18,30 zborovanje v beli dvorani mestne občine. Ker se bo na tem zborovanju obravnavala važna vprašanja, je v interesu vseh zainteresiranih, da se ga udeležijo.

Delovanje in pomen družbe Intereuropa

Organizacija prometa za izvoz in uvoz blaga v Istrskem okrožju

Ko se voziš iz Slovenije v cono B in se po postaji v Divači, kjer si moral prenesti iz ljubljanskega vlaka v istrskega, naenkrat znaideš v Hrpeljah-Kozini, si pač misliš da je škoda, da te ne pelje vlak kar naprej do Kopra. Tako bi bilo pač najbolj ugodno. e teže je, ko srečaš po poti na klancu med Crnim Kalom in Rižano tovrstne avtomobile, polne raznovrstnega blaga za cono B ali pa obratno. Takoj spoznaš, da morajo naše oblasti premostiti velike ovire, preden izvedejo pravilen in točen promet med istrskim okrožjem in zaledjem. Treba je priznati, da so izpolnile do sedaj svojo nalogo brezhibno.

V tem pogledu vsi izredno važno funkcijo spedijske in transportna družba z o. z. v Kopru «Intereuropa», ki posreduje prevoz prav vsega blaga, ki ga je treba uvažati, oziroma izvažati iz cone B. Malo izjemo tvori edino vino, ki ga nekatere tvrdke izvažajo brez posredovanja Intereurope.

Centrala vsega poslovanja Intereurope je v Kopru, podružnice pa ima v Izoli, Piranu, Umagu in Novem gradu. Pri tem moramo vedeti, da gre vse blago, ki ga uvažamo iz zaledja v istrsko okrožje, po železnici v Pulj. Tam se koncentriira sedaj, odkar smo opustili kot izvozno luk Rovinj, tudi vse izvoz iz cone B. Iz Pulja prepeljemo blago po morju v posamezna zgoraj navedena pristanišča, od tam pa pride s kamioni v skladišča, odnošno naravnost v zadruge, prodajalnice ali podružnice.

Prevoz blaga v obe smeri, to je kot uvoženega ali izvoženega blaga, ne sme trpeti nobenih zamud. Tako ima Intereuropa v se Divači nameščenica, ki registrira vse blago, namenjeno v Pulj, in naprej za Istrsko okrožje, ter obvesti o tem koprsko centralo Intereurope. Ta disponira zopet takoj potrebna prevozna sredstva, pripravi delovno silo za pretovarjanje in obvesti podjetja in tvrdke, katerim je blago namenjeno, da pripravijo tudi že vse potrebno za prejem blaga.

Intereuropa razpolaga s ta nameni z nad 30 motornimi jadrnicami, ki imajo nosilnost od 5 do 35 vagonov. V primerih velikega navedenega blaga si pomaga z jugoslovanskimi ali italijanskimi parobrodskimi večje tonaže. Prevoz blaga od luka na teren v kamionih ne obavlja Intereuropa v lastni režiiji, marveč s pomočjo avto-prevoznega podjetja «Adrija».

V posameznih pristaniških bazah pa ima organizirano delovno silo za nakladanje in razkladanje blaga. Tako znaša skupna pristaniških delavcev v Pulju 50 do 60 mož, v Kopru do 30, Izoli in Piranu 20 ter

Babiči-Buje

Delovanje kmečko-nabavno-prodajne zadruge. V našem kraju nismo nikoli imeli trgovine. Po vse potrebnosti smo morali hoditi v dva km oddaljeni Sv. Lovrenca. Z majhni smo tako veliko dragocenejša časa in imeli polno stroškov, ker je vsak posameznik šel nabavljati njemu potrebne stvari. Z ustanovitvijo zadruge smo dobili zastonj prostor za trgovino, ki pa je zasilno odgovarjala namenu. Treba bo kmalu misliti na druge večje in lepše prostore, ker se iz začetne trgovine zelo naglo razvija. Ljudje se zelo zadovoljuje, ker ugotovljajo, da ima zadruga vsak dan svež stvar, ki jih nujno potrebujejo. Zadruga čisti prihajajo tekstilije v takih kontingentih, da se ljudje kar čudijo. Skoro ne morejo verjeti, da so vse to proizvedli pridnosti delavstva v novi Jugoslaviji.

Se se čuti pomanjkanje nekaterih stvari, kot žice za vino-grade, apna, cementa in delno lesa za gradnje. Je pa dovolj umetnih gnojil, modre galice, žvepla, katerih je bilo običajno pomanjkanje že v letu 1947. Tako se iz dneva v dan pozna, da gremo boljšim časom naproti. To pa je zasluga pridnosti in vztrajnosti našega ljudstva, ki ve, kaj si je pripobilo. Tudi pri nas bomo zgradili družni dom. Naš kraj, ki ima poleg središča še enajst naselij in šteje skupno 950 prebivalcev, bo tudi dobi zadružni dom. Tako je bilo sklenjeno na zadnjem množičnem sestanku. Preteklo nedeljo smo za to že napravili prvi koraki in prešli od sklepov na dejanja. Organizirali smo proizvodno delo, katerega se je udeležilo 18 tvarišev, ki so pripravi 8 kub. m klemenja.

To za dober začetek, kot pravimo po domače. Na prihodnjem prostovoljnem delu nas bo prav gotovo cela delovna brigada.

Portorož

Koncert dijakov koprske gimnazije. V nedeljo 6. marca so dijaki iz Kopra priredili v Ljudskem domu koncert, katerega se je udeležilo ljudstvo v velikem številu. Pri sporedu je sodeloval tudi vojaški orkester, ki je igral arije iz oper in venček partizanskih pesmi.

Dijaki so pod spretnim vodstvom prof. Ostrovske zapeli več narodnih in partizanskih pesmi. Bili so dobro pripravljeni in peli z občutkom.

Zahvala

Gluhonemi mladini iz Portoroža sta poklonila tov. Bordon Josip iz Čevarjevi št. 29 100 v N. N. 12. Krkavc 1000, za kar se jima ravateljstvo gluhonemnice toplo zahvaljuje.

GOZD-zelena tovarna

VAZNO JE DELO PARNIH ZAG V LESNI INDUSTRIJI.

Vrtovom in parkom pravimo »pljuča mesta«. Listi dreves vrkajo iz zraka zdravju škodljivo ogljikovo kislino in jo nadomestijo z nam potrebnim kisikom. Zato vsi radi hitimo v prostem času v gozd, da se naučimo čistega gozdnega zraka. Drevesa nam dajejo gradivo, pomagajo ohranjati vlago na poljih in izboljšujejo zemljo vsake dežele.

Listi in korenine jemljejo iz zraka in zemlje snovi, ki so drevesu potrebne za življenje. Drevo izkorišča energijo sonca in predeluje te snovi v mnogo drugih, včasih precej zamotanih v svoji kemijski sestavi. Zato lahko primerjamo drevo s pravo kemično tovarno.

Postopno so se ljudje naučili izkoriščati delovanje te »zelene tovarne«. Les je postal obilen vir surovin za kemično industrijo. V naših časih je drevo ustvarilo podlago za proizvodnjo najbolj nenavadnih stvari, in sicer: umetne svile in papirja, sladkorja in katrana, strupenega metilnega alkohola in navedenega žganja, smodnika in zdravil, linoleja in filma, kolofonije in terpentina in drugih izdelkov.

Papir in svila

Ze pred več tisoč leti je kitajski znanstvenik Tsaj-Ljun po napornem tridesetletnem delu izdelal iz lubja murve prvi list papirja. Do VIII. stoletja so delali papir samo na Kitajskem. Kitajski mojstri so držali v tajnosti način predelave lesa v papir.

Pozneje so Arabci našli način izdelave papirja iz cunj. Ta papir je bil boljše kakovosti kakor iz lesa. Šele v začetku XIX. stoletja so ponovno pričeli rabiti les kot surovino za izdelovanje papirja. V tem času je znanost dosegla velike uspehe. Znanstvenikom se je posrečilo izdelati iz grobih lesnih vlaken tak papir, da ne zastaja za onim iz cunj.

Kemija je odkrila, da je deblo v glavnem iz dveh snovi: iz celuloze ali lesovine in lignina. Iz lesovine gradi drevo ogrodje za vse celice svojega organizma. Celuloza je poglavito »gradivo« drevesa. Lignin je po latinski besedi »lignum«, kar pomeni les, drevo, torej snov, ki daje celici trdnost in prožnost.

Za izdelavo papirja je potrebna celuloza. To je vlaknata snov; dobro pomešana z vodo, daje surovino za izdelavo papirja. Celuloza masa, s katero prevlečemo gladko površino, se strdi po izparitvanju vode in spremeni v tanek, čvrst list papirja. Lignin pa močno znižuje kakovost papirja in ga dela bolj grobež. Poleg tega je lignin kemično precej nestanovitna snov. Papir, ki vsebuje lignin, postaja pod vplivom sončnih žarkov temno rjav in krhek, papir iz same celuloze pa je po kakovosti najboljši.

Pred nekaj desetletji se je učenjakom posrečilo izdelati iz celuloze lepe niti umetne svile. Izkazalo se je, da postaja celuloza s posebno predelavo raztopljiva. Ako gosto raztopino celuloze pretlačimo skozi drobne odprtine in v istem trenutku ponovno izločimo celulozo iz raztopine, nastanejo tanka vlakna, celuloza, ki so zelo podobna pravi svili. Umetna svila se lahko barva in zvija v dolge nit, iz katerih nastaja dobro tekstilno blago. Tako je les postal vir za izdelavo oblačil.

Sladkor in žganje

Iz lesa pa lahko izdelujemo tudi živila. Leta 1819 je francoski

znanstvenik H. Braconnot prvič dobil iz lesa sladkor. Braconnot je predeloval les s kislino in na posled pridobil eno izmed vrst sladkornih snovi, tako imenovano glukozo.

Domalega celo stoletje se ni moglo to odkritje uveljaviti v industriji. Način izdelave ni bil prikladen za proizvodnjo in tedanjji sladkor iz lesa je bil precej drag. Šele v XIX. stoletju je

znanost, ki je naglo napredovala, prišla do boljših načinov izdelave sladkorja iz lesa. Tako je proizvodnja glukoze prišla iz laboratorija v velike naprave tovarn, kjer jo kuhajo v žvepleni ali solni kislini pod pritiskom v lesno kašo. Glukoza, pridobljena iz lesa, je postala dostopen tehnični izdelek. Ako sladkor, izdelan iz lesa, izpostavimo vretju, lahko dobimo etilni alkohol — dragoceno surovino za izdelovanje umetnega kavčuka in drugih važnih izdelkov kemične industrije. Alkohol iz lesa je cenejši kakor alkohol iz krompirja, ker se zdrobljen les in žganje, ki se običajno kopičita v velikih količinah po tovarnah in žagah, lahko uporabljata kot surovina za izdelavo sladkorja in špirta.

Kolofonija in terpentin

Pri izdelavi papirja, vlaknen umetne svile ali alkohola se uporablja celuloza, torej snov, iz katere so zgrajene celice drevesa. V ta namen je treba drevo posekati. V času življenja zelene tovarne pa se lahko uporabi njen »izdelek«, surova smola, ki je tudi važna snov za industrijo.

Deblo drevesa sestoji iz velike množice celic. Med celicami iglastega drevesa se v deblo tvorijo ozki kanali, ki služijo za pretakanje surove smole. Kanali prepletajo deblo križem v vodoravni in navpični smeri. Po steh teh pretokov so razvrščene posebne celice, ki proizvajajo surovo smolo, ki so ji ruski strokovnjaki dali ime »živica«.

Ta smola je zelo potrebna drevesu, ker ga dela trpežnega in ga varuje pred gnilobo. Ako drevo ranijo, smola takoj pokrije rano ter se strdi in s tem varuje drevo pred okužbo z bacili. Prav zato so to »zdravilno« snov kretili za »živico«.

Tok surove smole je v živem drevesu izpostavljen pritisku 10 do 18 atmosfer. Moč tega pritiska dviga tudi smolo navzgor po drevesnih pretokih in jo iztisne, ako je drevo ranjeno. To lastnost so izkoristili za pridobivanje surove smole. Na drevesu delajo surovi lubje zareze in smola teče iz zareze v nastavljen lonček. Tako zbrana smola iz dreves, ki kemično predstavlja raztopino kolofonije v terpentinu, gre v kemično tovarno. V tovarni izločajo iz surove smole tekoči terpentin in trdo kolofonijo. Težko je našeti vse panoge industrije, ki izkoriščajo izdelke zelene tovarne za kolofonijo in terpentin. Kolofonija se uporablja pri izdelovanju mila, kjer delno nadomestja maslo, nadalje v industriji papirja, lakov in barv in se dodaja kavčuku, da napravi gumi bolj prožen. Terpentin se uporablja v industriji lakov in barv, zdravil in drog in v tekstilni proizvodnji.

V starih časih, ko so ljudje pričeli topiti iz rud železo, je bilo potrebno žgati iz lesa oglje. Pri tem je uhajalo z dimom v zrak mnogo koristnih snovi, ki so bile v lesu. Ko so znanstveniki dosegli, da vsebuje les veliko snovi

za kemično industrijo, so pričeli žgati oglje v posebnih pečeh, na katerih so bile naprave, ki so lovile dragocene dimne plin. Pričela se je gradnja tovarn za suho destilacijo lesa. V teh tovarnah nakladajo les listnatih dreves (breze, bukev) v zaprte kovinske rezervoarje in jih segrevajo do visoke temperature. Plini, ki nastanejo v rezervoarju pri kemičnem razkrojevanju lesa, se ohladijo in se v tekočem stanju zberejo v posebnih posodah.

Po predelavi te tekočine lahko dobimo metilni alkohol in iz njega formalin, snov, ki uničuje bakterije. Formalin uporabljajo v poljedelstvu, pri hrani, pri semenju, v zdravilstvu za desinfekcijo in v velikih količinah v kemični industriji pri proizvodnji plastičnih mas. Iz formalina delajo tudi zdravila, n. pr. urotropin, ki je sestavni del tekočine proti hripi.

Nesteto koristi nudi »zelena tovarna« človeštvu. V današnji dobi pa so se ljudje naučili delati izdelke te tovarne še na drug način. Razni umetni in sintetični izdelki, ki jih proizvaja sodobna kemija, celo presegajo po kakovosti in vrednosti izdelke iz naravnih surovin naših gozdov. Vendar to dejstvo ne bo vplivalo na proizvodnjo zelene tovarne, ker se bosta kakovost in vrsta njenih izdelkov dvigala v enaki meri.

GLAS „ČRNE AFRIKE“

Tudi afriško ljudstvo se prebuja

Pod naslovom »Glas črne Afrike« je Jurij Zuvok pisal v »Pravdi« o kongresu Afriške demokratske zveze, ki je bil pred kratkim v ekvatorialni Afriki.

Zastopniki na kongresu, ki je bil sklican pri majhni vasi Abidjan, so predstavljali milijone prebivalstva 11 teritorijev zapadne ekvatorialne Afrike, ki je 13x večja kot Francija, ki vlada v teh pokrajinah.

Nov veter je zavel po soparnih tropih naših gozdov med vojno. Predstavniki »črne Afrike« so se pričeli boriti za lastno svobodo in jim je bila obljubljena široka svoboda. Po koncu vojne so bile francoske oblasti prisiljene dati nekaj formalnih svobodnih. Vendar so bile sčasoma ukinjene tudi one nepopolne reforme, ki si jih je ljudstvo priborilo v prvih mesecih po Hitlerjevem porazu. Depostni kolonialno gospodarstvo v »črni Afriki« je bilo zadnje čase podprto po počasni infiltraciji Američanov in te pokrajine. Afriki je dodeljena važna vloga v pustolovskih načrtih nelične nove vojne, ki jo skušajo spremeniti v venigro vojaških oporišč proti evropski celini.

V decembru preteklega leta bi moral biti kongres Afriške demokratske zveze, toda francoski guverner ga je prepovedal. Francoska uprava je poslala celo strelce, ki so prisilili člane odbora, da so jim izročili sezname članov, na kar so zažgali in uničili poslopje za sešanje in končno tudi aretirali najbolj goreče člane. Imperialisti niso dovolili kongresa v Abidjanu, kjer so se predstavniki ljudstva zbrali kljub prepovedi. V spremstvu prebivalstva Abidjana in ostalih pokrajin so zastopniki odšli v tropski gozd, kjer so postavili tribuno in otvorili kongres, ki je trajal štiri dni. Resolucija sprejeta na kongresu, določa smernice delovanja za bodočnost. Kongres je tudi odposlal pozdravni brzojav Francoski komunistični partiji in je odločil sodelovati z njo. To sodelovanje ali bolje zavezanost pomeni prijateljstvo in enotnost delavcev »črne Afrike« s francoskimi delovnimi množicami pod vodstvom komunistične partije. Na zadnji seji kongresa so delegati tudi komemorirali 23. letnico Leninove smrti.

GOSPODARSTVO

TRGOVINA • INDUSTRIJA • PROMET • FINANCE

Pogoji za razvoj našega turizma

Sedanje turistične in gostinske naprave na anglo-ameriškem področju STO-ja ne ustrezajo današnjim stvarnim potrebam. V našem Trstu prenočuje v normalnih časih 600-700 gostov. Od teh jih gre okrog 400 v hotele, ostali pa v manjše gostinske obrate in zasebne sobe. Skupno mesečno število gostov se je v zadnjih časih ustalilo okrog 5.000. Te podatke smo pozabili iz uradne statistike in predstavljajo zaradi tega precej verno sliko tržške gostinske zmogljivosti. Sicer je število neprijaznih gostov, ki prenočujejo pri gostiteljih, še znatno večje.

V začetku leta 1948 — položaj se do danes ni znatno spremenil — je znašalo število gostinskih obojov na področju 2.011. V to število pa so vključene tudi gostinske kavarne in ostali javni lokali, ki so zabavljajo zaradi tega precej verno sliko tržške gostinske zmogljivosti. Sicer je število neprijaznih gostov, ki prenočujejo pri gostiteljih, še znatno večje.

Toda za razvoj turizma so potrebni odločni ukrepi, da se zmogljivost lokalov poveča. Vsi večji hoteli so danes v celoti ali deloma zasedeni po vojaških edic-

nah, zmogljivost hotelov je tako zmanjšana za zasebnike za 50-60 odst.

Položaj gostinske zmogljivosti je trenutno takšen, da Trst ne more danes sploh misliti na večje prireditve mednarodnega značaja — veljane, kongrese itd. — če se prej ne reši vrsta vprašanj, ki so v zvezi z gostinskimi napravami. Sprito resnega položaja je posredovanje državnih oblasti neobhodno potrebno. Napovedana je gradnja večjega vojaškega hotela v Barkovljah. Ta pobuda bo imela seveda ugodne posledice na ostalo gostinsko industrijo, če bo prišlo do derekicije hotelov.

Vzporedno z reševanjem gostinskega vprašanja v samem središču STO-ja bi morale odgovorne oblasti obrniti svojo pozornost na turistične in gostinske naprave vsega področja. Obstoječa zmogljivost krajevnih turističnih naprav zdaleč ne zadostuje potrebam gostu naseljenega prebivalstva. (Na vsako osebo, ki biva na področju, odpade od celokupne površine ozemlja le pičlih 175 kv. m). Poudariti pa je takoj, da postavljata temnost in zemljepisni ustrój področja v tem pogledu določene meje, ki jih ni mogoče prekončiti.

Velike možnosti turističnega razvoja obstajajo na istem področju STO-ja, ki bi lahko postalo ne samo naravno turistično izhodišče za Trst, temveč bi tudi predstavljalo važno privlačno točko za mednarodni turizem. Kakor v ostalih, moramo tudi v tem primeru ugotoviti, negativne posledice razdrojenosti ozemlja, ki predstavljajo težko oviro za velikega razvoja.

Pozornost tržških pristojnih krogov se zdaj obrača predvsem na območje pas med Barkovljami in Devinom. Načrt za zgraditev obalne turistične ceste med Brojenico in Sesljanom je bil za zdaj obdelan. Prav za prav bi izvedba tega načrta ne prinesla

velikih ugodnosti. Strma obala bi dopuščala le omejen razvoj gostinskih zgradb in nova prometna zveza bi končno koristila le zasebnim investicijam v Sesljanem zalivu. Polega tega je danes v ospredju financiranje neštetih drugih, nujejših objektov.

Vendar bi ne smela zaostajati v mejah razpoložljivih sredstev vsaj podpora manjšim koristnim pobudam za izboljšanje in zgraditev turističnih in gostinskih naprav. Obveščeni smo n. pr., da bi bili mnogi zlasti manjši gostinski obrati ob morju pa tudi na Krasu pripravljeni razširiti svojo dejavnost, a ne najdejo za to potrebnih sredstev. Boje se poleg tega davnega vjaka. Davčna uprava se pri poskusu davnega bremena največkrat sklicuje na razširitev ali zboljšanje obrata, češ da je to dokaz večje gospodarske zmogljivosti podjetnika.

V kolikor nam je znano, ne predvidevajo sedanje določbe nikakršnih olajšav za izboljšanje krajevnega gostinstva. Takašnji zavod za turizem deli sicer v ta namen manjše nagrade iz sklada, ki se zbira iz prispevkov samih gostinskih podjetij. Ta oblika podpore pa je praktično brezpomembna. Vojaska uprava, ki se v vseh podobnih zadevah opira na italijansko zakonodajo, pa ni na primer razširila na področje veljavnosti italijanskega zakona št. 452 (29. V. 1946), ki predvideva razne olajšave za gostinsko industrijo in med drugim 25 odst. prispevek države na celokupne stroške izboljševanja del ter dolgoročne kredite po nizkih obrestnih merah.

Potrebna je širša akcija. Vojaska uprava bi si lahko ogledala delo za pospeševanje turizma pri naših sosedih, n. pr. v Jugoslaviji in Italiji; pa tudi v okviru same Organizacije združenih narodov preučujejo vprašanje turizma na širih osnovah.

(Iz »Gospodarstva«)

Tržške demokratske žene so nad vse dostojno in svečano proslavile svoj praznik 8. marca

NA GORNJI SLIKI VIDIMO NEKAJ PRIZOROV IZ PESTREGA SPOREDA PROSLAVE 8. MARCA — PRAZNIKA DEMOKRATSKIH ŽEN, IN Sicer od leve na desno: 1) SLOVENSKI IN REDA »IZLET V GOZD«; 2) BOR: »ZRTVE«. SLIKA S PETJEM IN JANSKI MLADINCI IN MLADINKE; 3) SE EN PRIMER IZ PRVE ZAPELA PRELEPO PESEM O ŽILJI; 4) POGLED NA NABITO POLNO DVORANO; 5) PRIZOR IZ ZUPANČICEVE PESMI »POMLAD V OKTOBRU«; 6) NASTOPIJOCI V POSAMEZNIH SCENAH »PRODANE NEVESTE«; 7) MLADA PIONIRKA PLESE KOZASKI PLES.

Fizkultura

Turnir v namiznem tenisu za pokal ZDTV

ZDTV sporoča, da organizira športno društvo Sv. Ana turnir v namiznem tenisu, katerega se smejo udeležiti vsi člani športnih društev in kulturnih krožkov. Turnir se bo pričel 10. marca 1949.

Vsako društvo bo lahko sodelovalo z enim ali dvema moštvoma z štirimi igralci in potrebno rezervo.

Turnir se bo vršil v prostorih športnega društva Sv. Ana.

Nagrade:

1. Pokal ZDTV in štiri velike pozlačene medalje.
2. Plaketa in štiri srednje velike pozlačene medalje.
3. Štiri velike posrebrene medalje.
4. Štiri srednje velike pozlačene medalje.

Izd tekmovalni za prvenstvo kolesarskega tekmovanja čez drni in slini

19. marca t. l. priredi lahko-atski odsek ZDTV tradicionalno tekmovanje v vztrajnostni hoji na progi Trst-Rimljanje.

Vsi tekmovalci, ki bodo sodelovali, so že pričeli trenirati, da bodo pokazali vsaj lanske rezultate, če jih že ne bodo zboljšali. Borba bo ostra, saj dobrih tekmecev ne bo baš malo. Za danes naj omenimo samo Sabadina iz Ankarana (Rdeča Zvezda), Vidaliča iz Pirana, Schillanija in mladega Bisanija. Verjetno se bodo pojavile tudi nove mlade moči, ki se bodo prvič pokazali športni publiku.

Izkaznice za kolesarje

Tajništvo kolesarskega oddeska ZDTV sporoča vsem kolesarjem, da morajo dvigniti do 20. marca pri svojih društvih člarsko izkaznico za leto 1949, ker brez nove izkaznice ne bodo mogli sodelovati pri nobeni tekmi.

Šahovski dvoboj Budimpešta-Moskva

MOSKVA. — Šahovski moštvi Moskve in Budimpešte se bosta sprijeli 15. t. m. v Budimpešti. Med sovjetskimi moštvoma bodo Smislov, Bronstein, Flohr in drugi; med njimi pa ne bo svetovnega prvaka Botvinnika.

Alere in tragedije

Najtemnejše poglavje ameriškega in morda sploh vsega svetovnega športa je ameriški profesionalni boksarski šport. Če bi bili dandanes znova »dani na svetlost« vsi večji in manjši škandali, neskončno dolge afele, izpreminjajoče se čisto v popolno tragedijo, bi bilo treba napisati najtemnejšo knjigo športne zgodovine.

Seveda je v Ameriki vse to, nad čimer v Ameriki majoje z glavo, v veliki večini označeno le za kot stvar po naključju. Da, za kot stvar po naključju. n. pr. če Američane je naključje n. pr. če jim stvo, da ne mine teden, da jim ne bi kak boksar umrl v ringu. Zaravnavanje? Res je, nekaj jih je, toda ne morete vendar zahtevati, da bi izgubljali gospodje menadžerji milijone zaradi enega človeka.

BILO JE V LENINGRADU...

LJUBEZENSKA ZGODBA VOJNEGA DOPISNIKA

34

Ivanov jo je imel zelo rada. Spočetka nisem mogla razumeti zakaj. Bila sta si tako različna. Toda potem sem doumela. Starec jo je ljubil ali, bolje rečeno, upošteval je vse, kar je bilo pristno. ...Kako sva delali? Nisem vedela, od kje jemljem moč. Če bi mi poprej rekli, da bom vodila oddelek, bi menila, da se mi posme-hujejo. A zdaj... Odvračam ljudi od smrti; za vsakim sledim, ali je čvrsta njegova hoja, ali se mu tresejo roke in ali ni sumljivo zadremal med počitkom? Dobro sem poučena o domačih zadevah vsakega delavca, oslabljenim določam drobtine povišanega obroka hrane, spravljam v bolnišnico one, ki ne zdržijo borbe in pokopujem padle... V trdnjavo spreminjam moj oddelek, kopljem zaklonišče v cementna tla in delam barikade...

Včasih se sprašujem — od kje moč? In odgovorim si: Prav v tem delu, ki terja toliko moči. Razumela sem, da se delo ne odteguje od dnevnih strahot in ne prinaša pozabljenja. Ravno nasprotno, še nikoli ni bila vsaka moja kretnja tako premišljena, nikoli nisem bolj živo čutila, da se s svojim delom borim za mesto, za globoško življenje, za sebe samo...

Tri črti na enajst. Takoj pridejo moja dekleta. Glej, kaj je nastalo po »narodnih« sekretarja komosola. Kako postajajo Leningraščanke? Ne vem. In kaj je to Leningrad? Cutijn, toda povedati ne morem...

...Na zadnji strani je bilo napisano: »Včasih se mi zdi, da sem se silno, silno postarala in da sem se vzpela na visoko goro, od koder se veliko vidi in kjer je zrak tako čist...«

Hotel sem že zapreti zveze, toda ko sem po naključju vrelstal nekoliko praznih strani, sem zagledal kosček zloženega papirja. Spoznal sem pisavo in zdelo se mi je, da me je Irina poklicala. Tam je bilo napisano:

»Skupaj sediva z Irino. Deklici spita. Pravkar sva dočakali novo leto. Kaj nam bo prineslo? Pravkar me je Irina vprašala: »Čemu živiva?« »Zeradi sreče«, sem ji odgovorila. »Kako morava biti srečni, ko sva izgubili vse?« je rekla ona. Pomislila sem malo in odgovorila, da je kljub temu posebna sreča, prenašati na svojih ramah ljudsko trpljenje in biti močan. In sklenili sva, da vzdrživa, pa naj se zgodi, kar hoče. Delala bova, delali in vsak dan bova telovadili. Irini pravim, da pišem neko neumnost, in ona mi odgovarja, da saj je ne bo nihče prečital in je samo za naju dve.

Nato sem zagledal dostavek. Ob njem se mi je zavrtelo v glavi in grlo mi je postalo suho: »Mili moj! Če boš kdaj prečital te besede... Kako blizu si mi bil v teh črnih dneh. Toda morda te ni več in govorim le v praznoto.« Zaprl sem zvezek.

Cital sem vso noč brez prenehanja. Nekatere strani sem prečital dvakrat, trikrat. Jutro je bilo, ko sem jenjal čitati...

Na Kirovskem vojaškem poveljstvu, kamor sem šel naslednji

dan, je bilo vse prazno, toda vedel sem že, da izmed vseh uradov kurijo »sm« v enem. Poiskal sem tisto sobo in povedal vojaškemu poveljniku, sivemu človeku, čemu sem prišel.

»Oh, oh«, je rekel, ko sem ga prosil, naj pogleda v kartoteki, kam je bila dodeljena Lida. »Ali je mogoče sedaj ugotoviti?« Glas mu je bil razdražen. »Pred nedavnim so nas obstreljavali, res je, da smo vse rešili in sedaj sedimo tu in urejujemo dan in noč.«

Postalo mi je nerodno. Razumel sem, da je moja prošnja, ki sem jo oficijelno izrekel, mogla razdražiti človeka, ki je bil zaposlen v važnejšem delom. Vsa Leningraščan bi lahko prišel s tisočimi podobnimi stvarmi... S toploto sem mu povedal, da se zavedam, da je moja prošnja nesodobna, toda v Leningradu ostanem le malo časa in če bi morda našel...

»Dobro«, je rekel in se obrnil k staremu človeku s koničasto brado, ki je sedel pri vratih. »Tovariš Kozockin, ko boste urejali papirje, poiščite...« Napisal si je njeno ime, primel in očetovstvo na kosček papirja ter ga izročil Kozockinu.

Razumel sem, da je moja usoda v rokah tega človeka, 25. januarja.

Kroglice so zažvižgale. Radio je naznanil pričetek artilerijskega obstreljevanja.

Cudno je bilo slišati strel in živiz ter čakati čez nekoliko sekund eksplozijo. In strašna je bila zavest, da se bo čez nekaj sekund nekemu utrgalo življenje.

Na fronti si sprejemal to drugače. Tam so sedeli ljudje v okopih in zaklonih z orožjem v rokah. Vedeli so, da se vojskujejo. Bili so pripravljani na ubijanje in na smrt. Toda tu so hodili ljudje po ulicah, ali pa ležali v posteljah in nenaravno je bila misel na to, da se bo takoj, sekundo po živizju, s trusem razletela stena, se dvignil črni stebel razbitega kamnja, drevesa in sneg ter bodo nastale ruševine in smrt.

Obstreljevanje je trajalo tri ure.

Ponoči sta prišla k meni dva dopisnika centralnih časopisov. Stanovala sta eno nadstropje pod menoj in pograbila sta svoji svetilki. Takoj smo prižgali vse tri svetilke in postalo je dokaj svetlo.

Eden izmed njiju je bil visok, krivonos, bujnih las in obrvi — pravi Mefistofel. Komaj dan poprej je prišel iz Moskve. Drugi je bil majhne rasti, debel in bleščeč. Lice mu je bilo gladko, kot da bi na njem nikoli ne pogrnala brada. Mefistofel je govoril z visokim, prodornim glasom, a debeluhar je gluho basiral.

»No, kako je tam na Volkovu?« je vprašal.

Povedal sem, kar sem vedel, a nato sem ju prosil, naj mi povedajo o Leningradu; takole po vrsti, mesec za mesecem. Hotel sem si ustvariti celotno sliko njegove obkolitve. Debeluhar je bil v njem od vsega početka vojne. V razgovoru smo se zasedeli preko polnoči.

»Ze dva dni sem tu«, je rekel Mefistofel, »a niti vrstice nisem oddal v časopis. Se dva telegrama sem dobil. Hodim po mestu in ne vem, s čim bi pričel. Nisem na morem zajeti. Strašno je vse skupaj in vendar je v tem tudi neka veličina. In kako naj pišem o vsem tem? ... Ne da se pisati o lakoti, če je nisi okusila, je pristavil Mefistofel, kot da bi hotel prepričati nekoga.

»Kaj mislite, da je lakota vse?« sem ga vprašal. »Ne... Tako je, kot da bi se vse dogajalo na gori, na visoki gori, a mi smo ob njej nem vznjožju.«

»Metafora«, je rekel Mefistofel.

Nisem mu ugovarjal. To sem pravil samemu sebi in ne njemu. Starca sem se čutil v primeru z njim.

»Prebivalec Marsa«, mi je švignilo skozi možgane.

(Nadaljevanje sledi)